

Musikkmagasinets anmeldere ser tilbake på album- og konsertåret 2017

Egil Baumann

Chris Monsen

Charlotte Myrbråten

Olav Østrem

Arvid Skancke-Knutsen

...NORSKE

Øyvind Mæland

«Sci-fi-Lieder»

Lawo/Musikkoperatørene

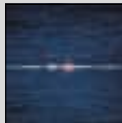
Mæland har, sammen med vokalist Stine Janvin Motland, jobbet med langdiktet «Solaris Korrigert» av Øyvind Rimbereid – et dikt der språket er en hybrid. Det er sjelden komponister går i skauen nå for tida. Men Mæland har altså laget en sangsyklus der oljeplattformer erstatter trærne hos Schubert. Godt komponert og godt framført over en rabiat tekst av Rimbereid. Det tar litt tid før vi skjønner hvor stort dette egentlig er.

...NORSKE

AKMEE

«Neptun»

Nakama Records

Når nordmenn i stadig større grad hører musikk via strømmetjenester, som i tur har fordret et lyttemønster som har fremskyndet snakket om albumformatets død, er det nesten ironisk å tenke på hvor mange gode album qua album som utgis av norske artister for tiden. AKMEE (Andreas Wildhagen, Kjetil Jerve, Erik Kimestad Pedersen og Erlend Olderskog Albertsen) imponerte særlig med temmet uro og sitrende energi i balansegangen mellom det komponerte og det improviserte.

...NORSKE

Love Dance

«Cul-de-sac»

Brilliance Records/Musikkoperatørene

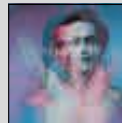
En av mange godt bevarte musikalske hemmeligheter i Bergen heter Love Dance. Bak står to kommunale byråkrater med de rette musikalske impulsene. Eirik Vestheim og Kristopher Strauss lager smart og iørefallende popmusikk, men denne gangen også med et ønske om å ta inn et større mørke i sangene. Årets musikalske julegave til deg som allerede har et bankende hjerte for The Tough Alliance, Embassy og annen synth-snacks.

...NORSKE

Sondre Lerche

«Pleasure»

PLZ/Tiger Safari

Eksplosivt og groovy, der produksjonen, det syntetiske, er blåst opp ut fra et ønske om å kaste seg med i overflaten for å lete etter dybde: Sondre Lerches beskrivelser her i avisa forut for slippet av «Pleasure» står seg forbauende godt. Og med kunnskapsrik, dansevinnlig og lekkertlåtende pop er dette hans beste plate så langt, der spesielt «I'm Always Watching You», «Soft Feelings» og «Bleeding out Into the Blue» er verdt å merke seg.

...NORSKE

Sturmgeist

«Operation Zion»

Inhumane Music

Det er ofte spennende å følge prosjektene til Cornelius Jakhelln. Han er en begavet dikter, romanforfatter og musiker, som tør å gå inn i kontroversielle rom. «Operation Zion» er spilt inn i Jerusalem med jødiske metal-musikere, og er en fragmentert, men fascinerende reise gjennom moderne historie, med tekster på engelsk, norsk, tysk og fransk. Musikken veksler mellom primitiv, mørk metal og stemningssskapende kunstrock-landskap. Et verk med mange lag og nivåer.

...INTERNASJONALE

Sean Shibe

«Dreams & Fancies»

Delphin Records

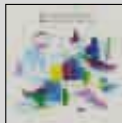
Litt rart kanskje, å trekke fram en ukjent klassisk gitarist her. Men på dette debutalbumet, med engelsk musikk fra Dowland og fram til i dag, viser Shibe en sjelden bredde i klangbehandling. Han spiller rått og uendelig klangskjønt, og gjør musikken til sin egen. Med andre ord en selvopptatt begavelse som skjønner hva tolkning er: å gjøre den klassiske musikken ny igjen. Gjør du ikke det, er du kjedelig.

...INTERNASJONALE

William Parker Quartets

«Meditation / Resurrection»

AUM Fidelity

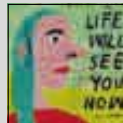
New York-eminensen har nådd liknende kunstneriske høyder før, men sidestillingen av hans to bejubledede kvartetter på «Meditation / Resurrection» åpenbarer kontraster så vel som likheter mellom dem, og løfter begge. Det oser av kyndighet, kampvilje og håp, og vibrerer med samtidens energi. Få, om noen, lager så varm, engasjerende, brennende og sjelfull avant-jazz.

...INTERNASJONALE

Jens Lekman

«Life Will See You Now»

Secretly Canadian/Playground

Den platen jeg har hørt klart mest på dette året og som for alltid vil være lyden av 2017. Jens Lekmans sorgmuntre sanger er av typen som både kan betrygge og bekrefte, og hans milde og mjuke vinkler på virkeligheten har vært lydsporet til endeløse timer med amming og byssing, og poplåtene har styrket meg i troen på at det meste som er sliptomt, det går over. Mer kan man vel ikke kreve av popmusikken.

...INTERNASJONALE

Lana Del Rey

«Lust for Life»

Interscope/Universal

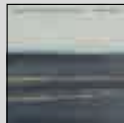
Klart det er altfor lettvinnt å dra David Lynch-kortet, men når Lana synger om å *Dance on the H of the Hollywood sign* fordi *My boyfriend's back / And he's cooler than ever / There's no more night, blue skies forever*; får man den samme snikende fornemmelsen av deilig uro som i (geografisk nære) «Mulholland Drive». For å sitere forfatter Karin Moe om «Lust for Life», i sin Klassekampen-spalte: «For ein herleg og samanbunden by av lyd.»

...INTERNASJONALE

Public Service Broadcasting

«Every Valley»

PIAS/Border Music

Historien om kullgruvedrift i Wales fortelles fra storhetsdagene med hundretusener av arbeidsplasser til det hele Thatcher-kollapset på 80-tallet. Av dette har trioen Public Service Broadcasting laget en imponerende helhetlig fortelling, der historiske opptak, propagandafilmer og gjestevokalister skaper et mangfoldig, rørende, levende dokument.

...KONSERT

Maria João Pires

Bærum kulturhus, 16. november

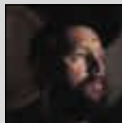

Konsserter kan være kjedelige, flotte eller rørende. Denne var flott OG rørende, på turneen der 73-årige Pires avslutter sin konsertkarriere. For mange er hun en av de største Chopin-, Schubert- og Mozarttolkerne. Hvorfor, viste hun denne kvelden i Schubert og Mozart. Høydepunktet var likevel Schuberts firehendige *f-mollfantasi*, som hun framførte sammen med sin elev, Milos Popovic. Life must go on, som det heter på nynorsk.

...KONSERT

Gard Nilssen Acoustic Unity

Nasjonal Jazzscene Victoria 21. september

Acoustic Unity er en medrivende og heftig nok opplevelse som trio, og denne høstkvelden stilte de med ekstrahjelp i form av Kristoffer Berre Alberts, Jørgen Mathisen og selvste Knut Riisnæs. Det betydde ekstra kraft i stegene og åpnet opp for tidvis glitrende soloutspill i flere nyanser. Ekstra gledelig å se hvor mange unge det var blant publikum, på det som i essens var en akustisk om enn rå jazzgig.

...KONSERT

Lorentz

Moriska Paviljongen Malmö, 25. november

I Malmö finnes en perfekt uteplass. «Moriskan» ligger i Folkets Park og har tre saler som varierer i størrelse og type booking. Siste helga i november spilte rapperen Lorentz en tilsynelatende perfekt konsert i den store salen. Med andreplaten «Lykke til» med seg i rumpe-taska, hadde han og gjestene på scenen en svært takknemlig oppgave å begeistre et publikum som sto med henda i været, glis rundt munnen og tårer i øyekroken fra start til slutt. Reis alltid til Malmö, dere.

...KONSERT

Weyes Blood

Le Guess Who?, Utrecht, 10. november

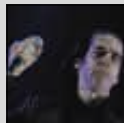

Langt mer folk og psyke enn Lana Del Rey, men med noe av den samme fortryllende/foruroligende *July forever*-følelsen. Og i likhet med en annen fortolker av L.A.-drømmen, Father John Misty, har også Weyes Blood (Natalie Mering) brutt med sin religiøse bakgrunn for å gi seg i kast med en karriere som låtskriver, der vestkysttradisjonene står sentralt. Live rammes de sterke låtene inn av hennes minst like sterke scenepersonlighet, som i konsertuset i Utrecht ble et festivalhøydepunkt.

...KONSERT

Nick Cave & The Bad Seeds

Oslo Spektrum, 16. oktober

Nick Cave opplevde en stor personlig tragedie i fjor. Desto mer overraskende var det å se ham på scenen i Oslo Spektrum i høst, preget av over-skudd, sterke fremføringer og en reell vilje til å møte publikum. Konserten var en heldig miks av gammelt og nytt, der vi gikk fra eksorsismen til vekslsesmøtet. Andre høydepunkter i løpet av året: PJ Harvey i Oslo Spektrum, The Divine Comedy på Cosmopolite og svært lovende Shame på Øya.